

ARTS Y LETRAS

El Conceter

Prev: 5 cts.

Semanari Català il·lustrat

Surte els Dimenges

En Lluís Millet y Pagès

Avuy honrem las columnas de nostre pobre setmanari, ab lo retrato del jove director del

lloçjat Orfeó Català, en Lluís Millet. Estém com venent, de que tots los èlogis que hemils li tribuem son poch, en comparansa als qu'es mereixedors. En Millet sobretut no sol entre'ls mestres qu'honran nostra terra, sino entre los mes notables compositors catalans. Jove, inteligent y modest en extrem, ha vist passar ab tota tranquillitat d'esperits, las miserias de gents hipocritas, que no veuen que sas envejias sols son munts d'escoria que no pujan mes amunt dels peus del jove mestre, enlayrantlo més, com més n'hi apitan.

Dona bé, veurel tant treballador, sempre atent a lo que fa, sens desgalhar may, procurant mes que el propi profit, lo de sa estimada patria, enseyant a propis y estranyis, que'ls cati-

lans son capessos de portar a cap, empresas grans pe a brovidas que sian. Per tot lo mont coneixen lo que val l'Orfeó Català; a Roma el contractavan en lo

Teatro Nacional, ja Ni ce l'aplaudirén onpolit lo de llores, en honrosi lluyta guanyats, y al país de la Senyera's descubriam caps y versoravan picaments de mans i d'ou i lo motiu d'aytals entusiasmes? En Millet, qu'ajudat per sos companys, ha lograt ab lo curt espay de sis anys, posar l'Orfeó a una altura envejable, de nant ensempe honra y gloria a Catalunya, a la gaja terra que l'veja no

EN LLUIS MILLET Y PAGÈS

ixer, Son caracter, es com tots los dels grans homes; lo que din li surt directament del cor, no busca adorns ficticis, impropis d'un bon català; es franch, jovial y extremadament desconfiat de son talent.

L'Orfeó català es com una família; allí sols regna la germanor y l'amistansa; no hi man envejas, tots se fan un; y tots ayments de nostra terra y del art català. Nosaltres, admiradors resoltos del Orfeó y particularment de son Director, no creyentnos ab prou autoritat per fer una critica detallada de las moltes y notables qualitats que renneix lo mestre Millet, nos reduhim á endressarli aquestas lleugeras notas biograficas, segurs de que en ellas hi veuria quant menos, la bona voluntat que'ns ha guiat; unica circumstancia que pot disculpar nostre atreviment d'estampar un nom tan notable en las columnas d'un paperot en forma de periodich.

J. Me Folch Torres.

¡ FINS AL CEL !

Tindri d'anar-men á la guerra;
no sé el temps que hi estaré,
pro passim los anys que passim
dins mon pit sempre t'indré.
No serà tant venerada
la bandera que durem
que á cops m'oblidaré d'ella
per tenir-te al pensament.
Adeu, vida de ma vida,
fins lo jorn que tornare
y si acás allà moria
despedimnosafins al cel»!

GENERAL GINESTÀ Y PUSSET.

En Verdi

En Verdi, l'insigne autor del "Otello", nasqué á Roncole, petit poble de la campanya de Lombardia. Los pares vivian d'una petita tendeta, en la que s'hi venia, de tot

vi, pa, sucre, etc. com si diguessim un adrogueret.

En Verdi desde nay tingué ja extraordinaria afició á la musica. Tots los dias de festa, ell era qui's cuidava de la manxa de l'orga de l'Església de Roncole. Lo vell organista l'anà ensenyant poch á poch, fins á trasladarlo de la manxa al teclat. Al cap de tres anys d'estudis musicals, en Joseph Verdi fou nomenat organista de la petita Església de Roncole.

Elavors comptava 15 anys y son pare lo feu anar á l'escola de musica de la propera ciutat de Bussetto, desd'ahont se trasladava totas las festas, á son poble natal per tocar l'orga en las funcions de l'Església. Son mestre á Bussetto anomenat Procegi regent las condicions de son deixeble, li logrà una pensió anyal de 600 francs per a trasladarse á Milán. Allí tingué que examinarse pera ser admis en lo Conservatori de Musica. Un dels que formavan lo tribunal no volgué admetrel fundante en que « no tenia disposició per la musica » encas que la verdadera causa, fou el veurel vestit ab las robas propias de gent del camp. No's desanimá per aixó, ni tampoch s'oblidá de la carbarra qu'havia rebut.

Doná la casualitat de trovarse un dia lo mestre Barili, que l'havia rebutjat en los examens, en una casa que frequentava diariament en Verdi. Lo mestre Barili s'planyí de que de 28 aspirants al puesto de mestre de Capella de Monza, cap d'ells sapigué resoldrer l'assumpto per ell proposat y componder sobre ell mateix,

la feua exigida en lo concurs; à lo que respongué un dels alli presents qu'estima-va molt à n'en Verdi:

- Donchs miris; jo crech qu' aquest jove-
net ho hauria fet -

- Tu' ho provi - digué lo mestre Dassili,
mitj amusat al reconèixer à n'en Verdi;
y's posà à escriure l' assumpto. En Verdi
ho prengué y's apartà en un recò; al poch
temps, tot donantho al mestre Dassili digué:

- Ja està llet -

Lo mestre ho llegí donant mostron d'ad-
miració; fins que preguntà:

- Perque has fet un canosse obble de mon
assumpto? - à lo que respongué senzilla-
ment y sens immutarse l' jove mirisich:

- Perque li trovat un poch fluis y he vol-
gut adornarla -

Aixis se venjà de la carbarra que li havia
donat.

Quant ja mes home 's dedicà al teatre es-
cribint dos operas que s'estrenaren à Flo-
ronia ab mal exit; son caracter animós
no l' abandonà y's posà à compoundre
l' Nabuco,, que fou un verader triomf y
que fou estrenada à Milan. Després à do-
nat moltas altres produccions al teatre
entre ellas las tant aplaudidas en nos-
tre Liceo "Aida,, y "Otello.

P.C.

*
* *

Me dius que posi amor à un altre don
perque tu ja has donat lo teu amor...

¿ Potser possible que jo estuni un altre
tenint tu lo meu cov?

Joan Navarro

TEATROS

PRINCIPAL

Com anunciarem en nostre passat nú-
mero, dimocres tingué lloch l' última
de las quatre funcions organizadas per
lo Liceo l' questre. à benefici dels Jamini-
ficats per las inundacions. Lo teatro's ve-
ya en extrem concorregut, cosa que no
estranyarem donat l' objecte benefici de
la festa. Després de representar "Lo Je-
ny or Secretari,, l' Orfeo Català executà
l' programa que anunciarem oportu-
nament, Estas las pessas foren molt a-
plaudidas especialment " Los Segadors y
El cant de la Senyera. Lo Sr Wehale
en lo solo de Lo cant dels anells donà
veras mostron de lo molt artista qu' es
cantant lo ab lo gust delicadissim à que
nos té acostumats, essent obsequiada
al acabar ab un preciós bouquet.

Per acallar l' entusiasme del públic
que no's cansava d' aplaudir, se tin-
gueren de cantar, fora programa " Lo
Sant Jilhus,, y la inspirada " Sere-
nata,, d' Otto. Acabà tan artistica vet-
llada ab la divertida pessa " Un curt
de genit.

ROMEA

Lo Nubi, continua proporcionant
plens à diari, sent cada dia mes aplau-
dit. Felicitem à l' Empresa recordan-
li al mateix temps, que ab la práctica
pot veurer si es no convenient fer
sacrificis per presentar obras, com al-
gunas n' hi ha que no s'estrenan per
no fer lo gasto conseguint Vg. Polompans,
de Palma d'en Fredrich Goer que en

tava anunciat ja fa dos temporades, sense que s'en haigi sentit a parlar mes.

Ralip

... De tot ...

Han visitat nostra redacció "La Llosa de l'levant," "La Valia Catalana," "La Penya," y "Lo Jovent Català,".

Lo quinquinari "Lo Regionalista" sortirà, a comptar desd' el número vinent, ab el títol "La Nació Catalana."

El "Centre Excursionista Econòmic" celebrará el dia 13 del corrent, la sessió preparatoria de l'excursió a Montmeló, Vallromana, Sant Mateu, Vilassar de Dalt, Argentona y Mataró.

L'impremta y llibreria L'avens ha posat a la venda, un coro a veus solas, que porta per títol "La nostra cançó lletra del Sr Guanyabens y música del mestre Morera."

S'han fundat nous centres catalanistas, a Barga, Besalú y a l'Escala. A Hosta y a Peralada anuncian que proxímanament s'en constituiran dos mes. Ho celebrem de debó.

A l'Hospital de Sta Creu hi ha gué dias passats una manifestació de protesta dels estudiants, contra un catedràtic que posá a dieta a una pobre malalta per lo sencill motiu

de que en las visites la pobre dona li contestava en castellà.

Si no s busca un medi per posar a ratlla a waquesta gent, haviat no podrem estar malalts sense haver avans estudiat la gramática castellana. ¿Dne pagaria l' Sr Oliver, que aixís se diu'l valiente, de sapiguer di Setze justjes! Don lo fassi bo.

Desd'aquest número en avant, sortirà nostre setmanari ab' un dia d' anticipació o sia endimenge.

Dimecres a la nit lo conegut poeta D'Artur Maricra, llegí'l nou poema del autor de L'atlantida, titolat Santa Eulària. Aquesta nova joia literaria fou molt aplaudida per la distingida concurrencia que l' escoltà. Santa Eulària es una nova flor que se á amentar la hermosa garlanda del genial poeta mossen Jacinto Verdaguer.

Correspondencia

(tancada p dijous)

J.F. Corretgit mira'l seu article.

A.M.G. - La seva Tutima es molt incorrecte Nyevit - Si que ho es.

F.C. - Aprofitam dos amovoras.

P.M. - Ja va la segona vegada que no envia lo mateix.

R. Rivinachs - L'article es massa llarg la poesia no va.

Pepita N. - i Dne, creu que no ho podem quies una dona? al cor.

J.T. - R.S. - A.N. - D.M. - arrivant.

V.P. y J.D. - No hevingut temps de llegir ho